

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/190/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200217
Dátum vydania rozhodnutia: 18.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200217.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ A. A., bytom E., 2/ Q. A., bytom E., obaja zastúpení: STANO a partneri s.r.o., so sídlom Nám. 1. Mája 16. 811 06 Bratislava, konajúca prostredníctvom JUDr. Petra Stana, advokát, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta č. 8, 845 14 Bratislava, za účasti: Ing. E. U. a Ing. E. U., obaja bytom E., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: A-2012/2664-MIK z 23. novembra 2012, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 30/2013-112 zo 17. júla 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S 30/2013-112 zo 17. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo: A-2012/2664-MIK z 23.11.2012, ktorým bolo zmenené rozhodnutie 1. stupňového správneho orgánu - stavebného úradu m. č. Bratislava - Podunajské Biskupice číslo: SU 0892/1401/2012/8702/Pa z 13.08.2012 vydané podľa § 88a ods. 1, § 88 ods. 1 písm. b/, § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) stavebného zákona v znení nehorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) o dodatočnom povolení zmeny stavby pred dokončením s tým, že zmena pozostáva zo zmeny podkrovia na plnohodnotné druhé nadzemné podlažie, pôvodná sedlová strecha bude nahradená pultovou s miernym sklonom a k dispozičným zmenám na 1. a 2. nadzemnom podlaží nedôjde. Zároveň boli uvedené podmienky pre dokončenie stavby s tým, že zmena stavby bude realizovaná podľa projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom, vypracovanej v septembri 2011 Ing. E. E., zodpovedný projektant Ing. E. E., pričom ostatné podmienky stavebného povolenia z 13.05.2011 zostávajú v platnosti.

2. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v intenciách žalobných dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie bolo vydané v medziach zákona, obsahovalo všetky náležitosti naň kladené (§ 47 ods. 1, 3 správneho poriadku), vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, vysporiadalo sa so všetkými žalobcami vznesenými námietkami v ich odvolaní a žalobné námietky žalobcov neodôvodňovali jeho zrušenie. K námietkam týkajúcim sa správneho konania ukončeného vydaním právoplatného stavebného povolenia MC Bratislava - Podunajské Biskupice z 13.05.2011, krajský súd uviedol, že toto nemôže byť predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní, nakoľko preskúmané rozhodnutia boli vydané v rámci samostatného stavebného konania o dodatočnom povolení stavby uskutočneného podľa ust. § 88a a nasl. stavebného zákona, začatom na základe oznámenia stavebného úradu z 13.01.2012. Z obsahu administratívneho spisu krajskému súdu vyplynulo, že 1. stupňový správny orgán vo veci začal konať Oznámením o začatí konania o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a, resp. o odstránení stavby podľa § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, číslo SU 1401/2012/0491/Pa z 13.01.2012 (24.01.2012 osobne prevzaté právny zástupcom žalobcov) a následne riadne postupoval v takto začatom správnom konaní. Krajský súd ďalej uviedol, že v konaní o dodatočnom povolení stavby bolo riadne vypracované riešenie protipožiarnej bezpečnosti stavby a to na dvojpodlažný pasívny rodinný dom, čo bolo predmetom posudzovania stavebného úradu. Podľa krajského súdu námietka o absencii projektovej dokumentácie v spise stavebného úradu neobstoí, nakoľko podľa v administratívnom spise sa nachádzajúcej projektovej dokumentácie vyplýva, že táto bola do spisu vypracovaná v septembri 2011. Vzdialenosti umiestnenia rodinného domu stavebníkov (pribratých účastníkov) od pozemku a domu žalobcov sa zmenou druhého nadzemného podlažia na plnohodnotné nijako nezmenili. Taktiež sa nezmenila výmera zastavanej plochy rodinného domu. Výrokom napadnutého rozhodnutia žalovaný podľa krajského súdu len upresnil a doplnil podmienky dokončenia stavby, doplnil meno zodpovedného projektanta a tieto skutočnosti nespôsobili nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Zároveň týmto postupom došlo k odstráneniu pochybenia 1. stupňového správneho orgánu (namietaného v odvolaní žalobcov) ohľadom zodpovedného projektanta stavby, čo bolo v súlade s hospodárnosťou konania. K namietanej strate súkromia žalobcov, ku ktorej malo dôjsť zmenou balkóna na terasu a zmenou strešných okien krajský súd uviedol, že ide o zmenu technického riešenia, pričom balkón a terasa sú v podstate identické časti stavby, rozdielnosť spočíva len v ich rozsahu, pričom z technického hľadiska obe časti stavby smerovali už do priestoru žalobcov, preto touto zmenou nemohlo dôjsť k takému narušeniu straty súkromia žalobcov, ktoré by odôvodňovalo zrušenie napadnutého rozhodnutia, pretože nešlo o novú okolnosť.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia v dôvodoch svojho odvolania namietali, že v stavebnom konaní boli zámerne predložené iné projekty povoľovanej stavby ako bola v skutočnosti plánovaná jej výstavba, čo jednoznačne dokladajú dôkazy predložené súdu. Mali za to, že krajský súd sa nevyjadril k vznesenej námietke, že stavebník riadne nepožiadaval o dodatočné povolenie stavby a nepredložil stavebným zákonom a vyhláškou predpokladané prílohy. Žalobcovia zotrvávajú na tvrdení, že stavebník podal žiadosť o vydanie rozhodnutia o zmene stavby pred dokončením podľa § 68 stavebného zákona, z čoho vyplýva, že stavebný úrad nemal relevantný podklad, na základe ktorého mohol začať konanie o dodatočnom povolení stavby. V odvolaní ďalej namietali, že povoľovaná stavba je v skutočnosti vyššia než bola naprojektovaná, v dôsledku čoho sa zmenili aj hodnoty, z ktorých vychádzal špecialista požiarnej ochrany pri vyhotovovaní riešenia protipožiarnej bezpečnosti stavby, z uvedeného dôvodu sa zväčšili aj odstupové vzdialenosti, ktoré tak viac zasahujú do stavby žalobcov a preto žalobcovia považovali za potrebné opätovne prehodnotiť požiarnu bezpečnosť stavby, nakoľko táto by mohla byť v rozpore so zákonom č. 314/2001 Z.z. o ochrane pred požiarimi a súvisiacimi predpismi. Keď stavebník žiadal o dodatočné povolenie zmeny stavby pred dokončením, mal v zmysle ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona predložiť stanovisko ORHaZZ, ktoré by posudzovalo projektovú dokumentáciu zmenenej stavby - dvojpodlažného rodinného domu, k čomu nedošlo. Uvedené pochybenie, malo mať podľa žalobcov za

následok nevydanie dodatočného stavebného povolenia resp. zrušenie tohto rozhodnutia ako nezákonného.

5. Zotrvali na tvrdení, že napriek tomu, že projektová dokumentácia bola vypracovaná v septembri 2011, v čase, keď právny zástupca so žalobcom nahliadal do administratívneho spisu v januári 2012, tak sa v ňom predmetná projektová dokumentácia nenachádzala a žalobcovia tak nemohli relevantne vzniesť námietky, čím boli porušené ich práva ako účastníkov konania a odňala sa im tým možnosť konať pred správnym orgánom a uvedené konanie stavebného úradu bolo závažným porušením zásady súčinnosti v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku.

6. Nesúhlasiac s právnym názorom krajského súdu považovali postup, ktorým žalovaný zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia, za v príkrom rozchode so zákonom, nakoľko žalovaný prekročil svoju právomoc a poprel tak zásadu zákonnosti uplatňovanú v správnom konaní.

7. Ďalej namietali, že krajský súd sa nevyjadril k namietanému rozporu s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, pričom upozornili na to, že v predmetnej veci bolo porušené ust. § 6 ods. 4 vyhlášky MŽP SR č. 532/2002 Z.z., nakoľko neboli dodržané vzdialenosti medzi rodinnými domami v stiesnených podmienkach stanovené predmetnou vyhláškou.

8. Záverom namietali s poukazom na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj judikatúru Ústavného súdu SR, nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu, rozsudok pôsobí nepresvedčivo, keď sa niektorými žalobnými dôvodmi súd vôbec nezaoberal a k ostatným námietkam zaujímal väčšinou len strohé vyjadrenia.

9. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení z 9. septembra 2015 považoval podané odvolanie žalobcov za nedôvodné a navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Mal za to, že k žalobcom v odvolaní uvádzaným skutočnostiam sa dostatočným a zákonným spôsobom vysporiadal žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa a preto nepovažoval za potrebné zaujímať opätovné stanovisko.

10. Pribratí účastníci konania sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrili a odvolací návrh nepodali.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk < najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

12. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

13. Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

14. Najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

15. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd len doplní dôvody napadnutého rozsudku krajského súdu nasledovne:

16. Predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného žalovaného číslo: A-2012/2664-MIK z 23.11.2012, ktorým bolo zmenené rozhodnutie 1. stupňového správneho orgánu - stavebného úradu m. č. Bratislava -Podunajské Biskupice číslo: SU 0892/1401/2012/8702/Pa z 13.08.2012 vydané podľa § 88a ods. 1, § 88 ods. 1 písm. b/, § 66 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) stavebného zákona v znení nehorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) o dodatočnom povolení zmeny stavby pred dokončením s tým, že zmena pozostáva zo zmeny podkrovia na plnohodnotné druhé nadzemné podlažie, pôvodná sedlová strecha bude nahradená pultovou s miernym sklonom a k dispozičným zmenám na 1. a 2. nadzemnom podlaží nedôjde. Zároveň boli uvedené podmienky pre dokončenie stavby s tým, že zmena stavby bude realizovaná podľa projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom, vypracovanej v septembri 2011 Ing. E. E., zodpovedný projektant Ing. E. E., pričom ostatné podmienky stavebného povolenia z 13.05.2011 zostávajú v platnosti.

17. Podľa § 88a ods. 1, 2, 4, 5, 7 stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Ak vlastníka stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote, alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

V rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote

a) nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby,

b) nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

18. Podľa § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

19. Podľa § 62 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,

a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,

b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi. 4a)

c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie,

d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorcom alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania.

20. Podľa § 68 ods. 1, 2 stavebného zákona stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť

stavebníka povoliť zmenu stavby ešte pred jej dokončením.

V rozsahu, v akom sa zmena dotýka práv, právom chránených záujmov alebo povinností účastníkov stavebného konania, ako aj záujmov chránených dotknutými orgánmi, prerokuje stavebný úrad žiadosť a vydá rozhodnutie, ktorým buď zmenu stavby povolí, pričom rozhodne aj o prípadných námietkach účastníkov a určí podľa potreby ďalšie záväzné podmienky, alebo žiadosť zamietne. Na konanie o zmene sa primerane vzťahujú ustanovenia o stavebnom konaní.

21. Slovenská republika je viazaná Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), to znamená, že v Slovenskej republike má každá fyzická a právnická osoba zaručené právo na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru. Súčasťou práva na spravodlivý proces je právo na spravodlivé súdne konanie, ktoré subsumuje základné súdno-procesné princípy. Tieto princípy sa vzťahujú aj na konanie správne. Pritom na konanie podľa stavebného zákona sa podľa jeho ustanovenia § 140 vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok).

22. Správne orgány musia v konaní a pri rozhodovaní dodržiavať najmä základné zásady správneho konania (§ 3 správneho poriadku), ustanovenie správneho poriadku týkajúce sa zisťovania podkladov pre rozhodnutie (§ 32 a nasl. správneho poriadku) ako aj ustanovenia správneho poriadku zakotvujúce finálne štádium správneho konania, t.j. vydanie rozhodnutia (§ 46 a nasl. správneho poriadku).

23. V ustanovení § 3 správneho poriadku sú zakotvené základné zásady správneho konania. Jednou z nich je zásada zákonnosti (§ 3 ods. 1). Z uvedenej zásady vyplýva, že správne orgány sú v konaní a pri rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou SR, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi. V neposlednom rade sú povinné prihliadať aj na obsah medzinárodných zmlúv, ktoré v súlade s čl. 7 Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi.

24. Ďalšou základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4 správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

25. Najvyšší súd sa stotožnil s argumentáciou krajského súdu k žalobným námietkam žalobcov, ktoré sú totožné s ich námietkami v podanom odvolaní a s ktorými sa krajský súd náležite a vyčerpávajúco vysporiadal.

26. Pokiaľ žalobcovia namietali, že stavebný úrad v konaní o dodatočnom povolení resp. odstránení stavby nemal relevantný podklad na vydanie rozhodnutia, je potrebné konštatovať, že namietané tvrdenia nie sú dôvodné a rovnako nezodpovedajú predloženému spisovému materiálu. Z administratívneho spisu najvyššiemu súdu vyplynulo, že stavebníci podali 13.09.2011 žiadosť o dodatočné povolenie zmeny stavby a stavebný úrad listom z 13.01.2012 oznámil začatie konania o odstránení, resp. o dodatočnom povolení stavby. Stavebnému úradu boli 24.11.2012 doručené námietky zo strany právneho zástupcu žalobcov, ku ktorým správny orgán uviedol, že sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť o dodatočné povolenie stavby poskytovala dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby a preto podľa § 61 ods. 2 stavebného zákona upustil od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania. K posúdeniu zmeny stavby pred dokončením stavebníci predložili súhlasné záväzné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislava z 15.11.2011 a súhlasné stanovisko Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Bratislave z 21.11.2011, na základe ktorých sa nepotvrdil rozpor s verejným záujmom. Z administratívneho spisu vyplýva, že stavebníci k žiadosti o dodatočné povolenie zmeny stavby pred dokončením predložili projektovú dokumentáciu, ktorú vypracoval v septembri 2011 Ing. E. E., R. (zodpovedný projektant Ing. W. Z., reg. č. 1955*A2), preukázali, že majú vlastnícke právo k nehnuteľnosti a ku konaniu predložili stanoviská dotknutých orgánov (Hlavné mesto SR Bratislava

súhlasným záväzným stanoviskom č. MAGS ORM 55729/11-376827 z 15.11.2011; Okresné riaditeľstvo hasičského a záchranného zboru v Bratislave súhlasným stanoviskom č. ORHZ-BA2-3603/2011 z 21.11.2011; Regionálny úrad verejného zdravotníctva. Na základe uvedeného mal aj najvyšší súd za preukázané, že v konaní boli predložené doklady požadované v zmysle ust. § 88a stavebného zákona, z ktorých stavebný úrad pred vydaním rozhodnutia vychádzal. Rovnako za neodôvod

27. Rovnako nie je odôvodnená aj ďalšia námietka žalobcov, že stavebníci nepredložili stanovisko ORHaZZ, ktoré by posudzovalo projektovú dokumentáciu zmenenaj stavby, nakoľko z administratívneho spisu jednoznačne vyplývajú podklady predkladané stavebníkmi v konaní o dodatočnom povolení stavby popísané vyššie, pričom zo súhlasného stanoviska č. ORHZ-BA2-3603/2011 z 21.11.2011 vyplýva, že bola v konaní posudzovaná projektovú dokumentáciu vypracová v septembri 2011, ktorá zohľadňovala zrealizované stavebné práce t.j. zmeny podkrovia na plnohodnotné druhé nadzemné podlažie, pôvodnú sedlovú strechu nachradenú pultovou s miernym sklonom, s tým, že nedošlo k dispozičným zmenám na 1. a 2. nadzemnom podlaží.

28. Žalobcovia opätovne namietali odňatie možnosti konať pred správnym orgánom spočívajúcu v tvrdení, že v čase, keď nahliadali do spisu v januári 2012, tak sa v ňom projektová dokumentácia nenachádzala a žalobcovia tak nemohli relevantne vzniesť námietky v konaní. Najvyšší súd nemal preukázané, že by žalobcovia boli ukrátení na svojich právach v zmysle § 23 ods. 1 správneho poriadku a bola im tak odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, nakoľko im bolo umožnené nahliadať do administratívneho spisu, čo aj využili a rovnako aj vzniesli námietky, s ktorými sa správny orgán vysporiadal. Uvedené vyplýva z úradného záznamu z 24.01.2012, v zmysle ktorého nahliadala do spisového materiálu žalobkyňa v 1. rade pani A., pričom v tom čase sa spisový materiál týkajúci sa dodatočnej zmeny stavby pred dokončením nachádzal v čase konania na stavebnom úrade.

29. K námietke žalobcov týkajúcej sa zmeny rozhodnutia v zmysle ust. § 59 ods. 2 správneho poriadku, keď žalovaný nahradil časť výroku prvostupňového rozhodnutia najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že výrok rozhodnutia je jadrom rozhodnutia, ku ktorému sa viaže vykonateľnosť rozhodnutia. Výrok rozhodnutia musí byť jasný, určitý a zrozumiteľný, aby účastník konania a správny orgán, ktorý má takýto výrok preskúmať alebo vykonať, mohol jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností poznať výsledok konania. Požiadavku určitosti, presnosti a zrozumiteľnosti výrokovej časti rozhodnutia treba dôkladne rešpektovať aj pri vydávaní rozhodnutí druhostupňových správnych orgánov. Táto zákonná požiadavka kladená na obsah výroku rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu bola podľa právneho názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci splnená. Podľa ustálenej judikatúry zmena rozhodnutia nemusí byť úplná, ale môže byť aj čiastočná s tým, že odvolací správny orgán musí vo svojom rozhodnutí jednoznačne vyjadriť, ktorý výrok preskúmaného rozhodnutia mení a v ktorej časti rozhodnutie potvrdzuje a odvolanie zamieta, čo bolo v prejednávanej veci splnené.

30. Najvyšší súd tiež posúdil formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného a nezistil ich nezákonnosť majúcu za to, že tieto sú náležité a podrobne odôvodnené.

31. Pokiaľ účastník namietal, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu nie je dostatočne presvedčivé, najvyšší súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, v odôvodnení ktorého sa ústavný súd podrobne venoval náležitostiam odôvodnení súdnych rozhodnutí. V odôvodnení uviedol, že: „Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). podľa ktorého v odôvodnení rozsudku uvedie súd podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonali ďalšie dôkazy, a posúdi zistený

skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok opravného (odvolacieho) súdu (§ 211 OSP). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“ Posúdiac obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku má odvolací súd za to, že toto spĺňa všetky vyššie uvedené atribúty.

32. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

33. O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Neúspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal a žalovanému ako aj pribratému účastníkovi konania náhrada trov zo zákona neprináleží.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.